

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Zastupitelstvo Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2007, č. j. 15 Ca 196/2006 - 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 3. 5. 2007, č. j. 15 Ca 196/2006 - 35, Krajský soud v Ústí nad Labem zakázal žalovanému, aby žalobci bránil ve výkonu jeho práva zakotveného v § 12 odst. 2 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, a přikázal žalovanému, aby umožňoval žalobci vyjadřovat na zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje v souladu s jednacím řádem svá stanoviska ke všem projednávaným bodům programu. Krajský soud současně ve výroku II. tohoto rozsudku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 1123 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Proti výroku II. tohoto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, ve které namítal, že soud chybně vyhodnotil za nedůvodně vynaložené náklady řízení jízdné ve výši 69 Kč k jednání soudu, které se uskutečnilo dne 3. 5. 2007 poté, kdy soud dne 2. 5. 2007 odročil jednání pro nepřístojné chování stěžovatele. Stěžovatel zdůraznil, že soud jeho chování, kdy stěžovatel neustoupil od svého práva pořizovat zvukový záznam z jednání, nesprávně posoudil a nedůvodně odročil jednání. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek v bodě II. zrušil.

Kasační stížnost je nepřipustná.

Podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.

Stěžovatelem napadený výrok II. rozsudku krajského soudu je mimo veškerou pochybnost výrokem o nákladech řízení. Stěžovatel proti dalšímu výroku rozsudku nijak nebrojil, proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podaná kasační stížnost směřuje jen proti výroku o nákladech řízení, tedy je nepřipustná.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti výroku II. rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2007, č. j. 15 Ca 196/2006 - 35, v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako nepřipustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2007

předsedkyně senátu

JUDr. Marie Turková